

Sygn. akt VI U 527/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 maja 2021 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący Sędzia Maciej Flinik

Protokolant – starszy sekretarz sądowy M. W.

po rozpoznaniu w dniu 17 maja 2021 r. w Bydgoszczy

na rozprawie

odwołania: J. N.

od decyzji Dyrektora Wojskowego Biura Emerytalnego w B.

z dnia 22 lutego 2021 r., nr (...)

w sprawie: J. N.

przeciwko: Dyrektorowi Wojskowego Biura Emerytalnego w B.

o podjęcie wypłaty emerytury wojskowej

zmienia zaskarżoną decyzję Dyrektora Wojskowego Biura Emerytalnego w B. z dnia 22 lutego 2021r. w ten sposób, że zobowiązuje pozwanego do podjęcia wypłaty przysługującej ubezpieczonemu emerytury wojskowej od dnia 1 marca 2021r.

Sędzia Maciej Flinik

Sygn. akt VI U 527/21

UZASADNIENIE

Ubezpieczony J. N. wniósł odwołanie od decyzji dyrektora Wojskowego Biura Emerytalnego w B. dotyczącej wstrzymania wypłaty przysługującej mu emerytury wojskowej. Zarzucił pozwanemu bezzasadne niezastosowanie przepisów od wyjątku od zasady pobierania jednego świadczenia oraz naruszenie konstytucyjnej zasady równości określonej w art. 32 Konstytucji RP, przywołując wyrok Sądu Najwyższego z dnia 24 stycznia 2019 r. sygn.. akt I UK 426/17.

W odpowiedzi na odwołanie pozwany wniósł o jego oddalenie i zasądzenie od ubezpieczonego na swoją rzecz kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych. W uzasadnieniu powołał się na treść art. 7 ustawy z dnia 10 grudnia 1983 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych i ich rodzin oraz orzecznictwo sądowe (w tym TK , który nie stwierdził n zgodność powyższego przepisu z Konstytucją) podnosząc, iż w świetle przedmiotowej regulacji nie ma podstaw do jednoczesnego pobierania przez ubezpieczonego dodatkowo (w stosunku do emerytury pracowniczej również emerytury z WBE.

Sąd Okręgowy zważył co następuje :

Stan faktyczny w sprawie pozostawał w zasadzie bezsporny. Od momentu przyznania emerytury wojskowej ubezpieczonemu (decyzja z 6 listopada 1996 r. k. 12 akt WBE) podstawa jej wymiaru wynosi 75 %. Wyrokiem z dnia 16 września 2020 r. sygn.. akt VI U 1552/20 Sąd Okręgowy w Bydgoszczy zmienił zaskarżoną decyzję ZUS , którą zawieszono wypłatę ubezpieczonemu J. N. przyznanej mu emerytury pracowniczej, zobowiązując organ rentowy do podjęcia wypłaty przedmiotowego świadczenia (wyrok wraz z uzasadnieniem k. 18 - 27 akt sprawy) . Decyzją z dnia 22 lutego 2021 r. nr (...) (k. 237 akt WBE) w reakcji na wpływ do wojskowego organu emerytalnego pisma ZUS Inspektorat w Ś. informującego o fakcie podjęcia wypłaty ubezpieczonemu emerytury pracowniczej od 1 lutego 2020 r. pozwany w niniejszej sprawie (WBE w B.) wstrzymał począwszy od 1 marca 2021 r. wypłatę przysługującej ubezpieczonemu emerytury wojskowej i stwierdził, iż w zaistniałych okolicznościach faktyczno-prawnych (wypłacania emerytury pracowniczej przez ZUS) zaistniała przyczyna powodująca wstrzymanie wypłaty przedmiotowego świadczenia .

We wskazanym wyżej stanie rzeczy , odwołanie ubezpieczonego J. N. podlegało uwzględnieniu. Aktualną pozostaje argumentacja, jaka leży u podstaw rozstrzygnięcia przez tutejszy sąd o roszczeniach ubezpieczonych w konfiguracji odwrotnej do tej , z którą mamy do czynienia w niniejszej sprawie, a mianowicie wówczas, gdy z powodu pobierania emerytury wojskowej ZUS zwiesza wypłatę emerytury pracowniczej. Istotną jest bowiem okoliczność, czy ubezpieczony J. N. miał możliwość doliczenia swojego stażu ubezpieczeniowego pracowniczego do podstawy wymiaru emerytury wojskowej . W sytuacji , w której takowej możliwości z uwagi na podstawę świadczenia osiągającą 75 % nie miał (co wydaje się bezsporne) , ma on prawo do pobierania obu emerytur (wojskowej i pracowniczej). O powyższym nie tylko generalnie przesądził Sąd Najwyższy, ale - w tym konkretnym przypadku - również bazujący na jego orzeczeniu Sąd Okręgowy w Bydgoszczy w sprawie o sygn. akt VI U 1552 / 20 , w której nakazano organowi rentowemu (ZUS) podjęcie wypłaty ubezpieczonemu zawieszono wcześniej świadczenia pracowniczego pomimo równoległego przysługiwania i wypłacania mu emerytury wojskowej . W wyroku SN z dnia 24 stycznia 2019 r. I UK 426/17 (na który słusznie powołał się ubezpieczony w złożonym odwołaniu) ten wskazał między innymi „ ...Sąd Najwyższy uznaje za właściwy taki kierunek wykładni art. 95 ust. 1 i 2 ustawy emerytalnej, z którego wynika, że użyte w ust. 2. tego artykułu sformułowanie "emerytura (...) obliczona według zasad określonych w art. 15a albo art. 18e ustawy z dnia 10 grudnia 1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych" oznacza odwołanie się do zasad obliczenia emerytury wojskowej określonych w tych przepisach, a więc z uwzględnieniem wyłącznie służby wojskowej, co z kolei uzasadnia prawo do pobierania dwóch emerytur "wypracowanych" niezależnie od siebie. Zatem o wyjątku od zasady pobierania jednego świadczenia nie decyduje data przyjęcia do służby, ale brak możliwości obliczenia emerytury wojskowej przy uwzględnieniu "cywilnego" stażu emerytalnego. Przy czym ten "brak możliwości" nie występuje wtedy, gdy emeryt wojskowy nie decyduje się na złożenie wniosku o doliczenie po zwolnieniu ze służby wojskowej okresów składkowych i nieskładkowych, choć mogą one zwiększyć podstawę wymiaru emerytury do 75%. Wspólnym bowiem mianownikiem uzasadniającym prawo do dwóch świadczeń są uwarunkowania wynikające z przepisów prawa niepozwalające na wykorzystanie stażu "cywilnego" w emeryturze wojskowej, a nie wybór emeryta wojskowego. Ostatni fragment jest kluczowy dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy. Z ustalonego w niej stanu faktycznego wynika, iż okresy cywilnego stażu emerytalnego, które mogłyby zwiększać podstawę wymiaru emerytury do 75 % nie mogły podlegać doliczeniu, albowiem ubezpieczony uzyskał maksymalną podstawę wymiaru emerytury wojskowej Innymi słowy, w sytuacji, w której okres jego służby wojskowej był na tyle długi, że pozwalał od razu (bez konieczności uzupełniania go okresami stażu cywilnego) uzyskać maksymalną podstawę wymiaru świadczenia czyli 75 % , ubezpieczony z uwagi na brak możliwości wykorzystania stażu cywilnego , uzyskuje prawo do wypłaty emerytury pracowniczej w zbiegu. Pozwany zdaje się nie dostrzegać, iż przepis art. 7 ustawy z dnia 10 grudnia 1993 r. w kocowej części zastrzega „ ...jeżeli przepisy szczególne nie stanowią inaczej „. Określona w nim zasada wypłaty świadczeń w zbiegu doznaje wyjątku właśnie w postaci art. 95 ust. 2 ustawy o emeryturach i rentach z FUS. To ten przepis jest przepisem szczególnym pozwalającym pobierać ubezpieczonym uprawnionym do świadczeń z odrębnych systemów (systemu ubezpieczeń społecznych i systemu zaopatrzenia) obie emerytury w zbiegu. Odnosząc się natomiast do argumentacji pozwanego w odpowiedzi na odwołanie należy zauważyć, iż wyrok TK przesądzający o zgodności art. 7 ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych i ich rodzin z Konstytucją dotyczy zupełnie innej kwestii, a mianowicie dopuszczalności odmiennego aniżeli jest to w przypadku powszechnego systemu

ubezpieczeń (w którym ustawa wypadkowa dopuszcza wypłatę renty wypadkowej i emerytury w zbiegu - art. 26 ustawy wypadkowej) uregulowania zbiegu świadczeń (emerytury i renty inwalidzkiej wypadkowej związanej z wypadkiem mającym związek ze służbą wojskową) w ramach jednego systemu - systemu zaopatrzenia żołnierzy i ich rodzin . W niniejszej sprawie chodzi zaś o dopuszczalność niezależnej wypłaty danej osobie świadczeń z dwóch odrębnych systemów - czyli emerytury wojskowej (z systemu zaopatrzenia) i emerytury pracowniczej (z systemu ubezpieczeń społecznych) .

Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 kpc Sąd Okręgowy orzekł jak w sentencji.